

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 18.

Vydána dne 23. července 1957

Cena Kčs 1,80

OBSAH:

(32. a 33.) 32. Zákon o nemocenské péči v ozbrojených silách. — 33. Zákon o sociálním zaopatření příslušníků ozbrojených sil,

32**Zákon**

ze dne 4. července 1957

o nemocenské péči v ozbrojených silách.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST PRVÁ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

Všestranná péče o zdraví příslušníků ozbrojených sil je důležitým činitelem při upevňování bojeschopnosti ozbrojených sil. Proto je posláním nemocenské péče v ozbrojených silách zajistit příslušníkům ozbrojených sil i jejich rodinám právo na ochranu zdraví a zabezpečovat je pro případ nemoci, zranění nebo jiného úrazu.

§ 2

Osobní rozsah nemocenské péče v ozbrojených silách

(1) Účastníky nemocenské péče v ozbrojených silách (dále jen „účastníci“) jsou

- a) příslušníci ozbrojených sil v činné službě (dále jen „vojáci“),
- b) příslušníci ostatních ozbrojených sborů z povolání v oboru ministerstva vnitra

(dále jen „příslušníci bezpečnostních sborů“, „bezpečnostní sbory“),

c) žáci vojenských škol, kteří nejsou vojáky (dále jen „žáci vojenských škol“),

d) důchodci podle zákona č. 33/1957 Sb., o sociálním zaopatření příslušníků ozbrojených sil, nejsou-li pojištěni podle předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců nebo zabezpečeni podle jiných předpisů (dále jen „důchodci“).

(2) Nemocenská péče v ozbrojených silách (dále jen „nemocenská péče“) se vztahuje v rozsahu dále uvedeném i na rodinné příslušníky účastníků, nejsou-li sami účastníky podle tohoto zákona nebo nejsou-li pojištěni nebo zabezpečeni podle jiných předpisů; nevztahuje se na rodinné příslušníky vojáků základní služby a vojáků v záloze povolanych k vojenské činné službě.

(3) Preventivní a léčebná péče a věcné dávky nemocenské péče mohou být poskytovány ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil a bezpečnostních sborů výjimečně též jiným osobám, než je uvedeno v odstavcích 1 a 2, podle směrnic, které vydají ministerstva národní obrany a vnitra v dohodě s ministerstvy zdravotnictví a financí, zejména

- a) účastníkům národního boje za osvobození a jejich rodinným příslušníkům,
- b) osobám přijatým do zaopatření ve vojenské invalidovně, i když nejsou důchodci,

- c) příslušníkům ozbrojených sil cizích států přiděleným služebně na území Československé republiky a jejich rodinným příslušníkům, je-li obdobná péče poskytována československým občanům v příslušném státě, nebo byl-li převzat závazek poskytovat nemocenskou péči těmto osobám,
- d) osobám, jimž byla způsobena újma na zdraví v souvislosti s činností ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů,
- e) občanským zaměstnancům vojenské správy a ministerstva vnitra.

§ 3

Rodinní příslušníci

(1) Za rodinné příslušníky podle tohoto zákona se považují:

- a) manželka (manžel),
- b) děti do skončení povinné školní docházky,
- c) děti od skončení povinné školní docházky do dosažení věku 25 let, pokud se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání nebo jsou pro nemoc nebo tělesnou či duševní vadu trvale neschopny k práci,
- d) družka (druh), pokud žije s účastníkem ve společné domácnosti alespoň 3 měsíce.

(2) Za rodinné příslušníky se dále považují, pokud jsou výživou převážně odkázáni na účastníka:

- a) schovanci, vnuci a sourozenci do skončení povinné školní docházky,
- b) schovanci, vnuci a sourozenci od skončení povinné školní docházky do dosažení věku 25 let, pokud se soustavně připravují předepsaným výcvikem nebo studiem na budoucí povolání nebo jsou pro nemoc nebo tělesnou či duševní vadu trvale neschopni k práci,
- c) rodiče, prarodiče, tchán a tchyně,
- d) sestra nebo dcera, pokud vede ovdovělému nebo rozvedenému (rozloučenému) účastníku jeho domácnost a pečuje v ní aspoň o jedno jeho dítě ve věku do skončení povinné školní docházky.

(3) Za rodinného příslušníka se považuje také bývalá manželka (manžel) účastníka, pokud účastník má vůči ní vyživovací povinnost.

§ 4

Vznik účasti na nemocenské péči a její zánik

(1) Účast vojáků a příslušníků bezpečnostních sborů na nemocenské péči vzniká dnem nastoupení činné služby v ozbrojených silách nebo služby v bezpečnostních sborech a zaniká dnem propuštění z této služby.

(2) U žáků vojenských škol vzniká účast na nemocenské péči dnem nástupu do vojenské školy a zaniká dnem propuštění z ní.

(3) U důchodců vzniká (zaniká) účast na nemocenské péči vznikem (zánikem) nároku na důchod podle zákona č. 33/1957 Sb.

§ 5

Vznik a trvání nároku. Ochranná lhůta

(1) Preventivní a léčebná péče a dávky nemocenské péče náleží účastníkům a jejich rodinným příslušníkům, jestliže podmínky rozhodné pro jejich poskytnutí se splnily v době

- a) účasti na nemocenské péči,
- b) po kterou účastník pobírá nemocenskou nebo peněžitou pomoc v mateřství,
- c) ochranné lhůty.

(2) Ochranná lhůta činí 42 dnů od zániku účasti na nemocenské péči (§ 4); jestliže však účastník byl naposledy účasten nemocenské péče po kratší dobu, činí ochranná lhůta jen tolik dnů, kolik dnů byl naposledy účasten nemocenské péče. U žen, jejichž činná služba skončila v době těhotenství, činí ochranná lhůta vždy 6 měsíců.

(3) Ustanovení o ochranné lhůtě se nevztahují na účastníky, kteří po zániku účasti na nemocenské péči mají nárok na bezplatnou preventivní a léčebnou péči a na dávky podle předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců nebo podle jiných předpisů.

(4) Na nemocenskou péči nemají nárok osoby, které žijí trvale v cizině z důvodů jiných než služebních.

ČÁST DRUHÁ

PREVENTIVNÍ A LÉČEBNÁ PÉČE

§ 6

(1) Účastníkům a jejich rodinným příslušníkům poskytuje stát bezplatně preventivní a léčebnou péči. Preventivní a léčebná péče zahrnuje zejména preventivní péči, ošetřování v nemoci, při zranění a jiném úrazu, pomoc v mateřství, péči o chrup, pomoc při zmrzačení, zohyždění a tělesných vadách, pomoc při neplodnosti a rehabilitaci. Součástí této péče je i poskytování léků a léčebných a ortopedických pomůcek a úhrada nutných cestovních a jiných výdajů vzniklých při poskytování této péče.

(2) Preventivní a léčebná péče musí být hodnotná a musí odpovídat současnému stavu a úrovni lékařské vědy.

§ 7

(1) Preventivní a léčebnou péči plánují, organizují, řídí a kontrolují v mezích své působnosti ministerstva národní obrany a vnitra svými orgány zdravotnické služby (dále jen „orgány zdravotnické služby“). Jak se zřizují a provozují zdravotnická zařízení ozbrojených sil a bezpečnostních sborů, stanoví ministr národní obrany a vnitra.

(2) Orgány zdravotnické služby a pracovníci ve zdravotnických zařízeních jsou povinni soustavně zvyšovat úroveň zdravotnického zabezpečení a zdravotnické výchovy a plnit své úkoly svědomitě u vědomí významu zdravotnického zabezpečení ozbrojených sil pro obranu vlasti.

§ 8

Orgány zdravotnické služby jsou oprávněny činit všechna opatření potřebná k zajištění preventivní a léčebné péče v ozbrojených silách a bezpečnostních sborech; mohou zejména naříditi

- a) povinná lékařská vyšetření a diagnostické zkoušky,
- b) povinné hlášení určitých nemocí nebo jiných skutečností významných s hlediska zajištění preventivní a léčebné péče,

c) provádění hromadných preventivních a léčebných opatření, jakož i opatření protiepidemických,

d) povinné léčení určitých nemocí.

§ 9

(1) Ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil a bezpečnostních sborů poskytuje se bezplatně preventivní a léčebná péče vojákům, příslušníkům bezpečnostních sborů a žákům vojenských škol podle ustanovení léčebného řádu, který vydají ve vzájemné dohodě ministerstva národní obrany a vnitra; při tom stanoví, kdy a v jaké výši účastníci na určité služby připlácejí.

(2) Ostatním účastníkům a rodinným příslušníkům účastníků se poskytuje bezplatně preventivní a léčebná péče ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy podle předpisů o jednotné preventivní a léčebné péči.

(3) Ministerstva národní obrany a vnitra mohou v dohodě s ministerstvem zdravotnictví upravit odchylně od ustanovení odstavců 1 a 2 okruh osob, jimž se poskytuje preventivní a léčebná péče ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy a ve zdravotnických zařízeních ozbrojených sil a bezpečnostních sborů.

§ 10

(1) Nemohou-li orgány zdravotnické služby zajistit včasné plnění naléhavých úkolů preventivní a léčebné péče prostředky k tomu určenými, jsou výkonné orgány místních národních výborů povinny zajistit nutnou osobní a věcnou pomoc. Je-li ohrožen život, je každý povinen poskytnout potřebnou pomoc.

(2) Náhradu za ztrátu na odměně za práci a za skutečnou škodu na věcech, které vznikly plněním povinnosti podle odstavce 1, poskytne příslušný výkonný orgán okresního národního výboru; vojákům, příslušníkům bezpečnostních sborů a občanským zaměstnancům vojenské správy a ministerstva vnitra poskytne tuto náhradu příslušný útvar.

ČÁST TŘETÍ DÁVKY NEMOCENSKÉ PÉČE

Oddíl první Přehled dávek

§ 11

Dávky nemocenské péče jsou:

- (1) věcné dávky:
- a) lázeňské léčení,
  - b) výběrová rekreace,
  - c) dětská rekreace v pionýrských táborech;

(2) peněžité dávky:

- a) nemocenské,
- b) peněžitá pomoc v mateřství,
- c) podpora při narození dítěte,
- d) pohřebné.

Oddíl druhý

Věcné dávky

§ 12

Lázeňské léčení

(1) Účastníkům a jejich rodinným příslušníkům, jejichž zdravotní stav to vyžaduje, může být poskytnuto lázeňské léčení v odborných lázeňských ústavech a ozdravovacích ministerstev národní obrany a vnitra nebo státní zdravotní správy, a to bezplatně včetně úhrady jízdného.

(2) O výběru účastníků a jejich rodinných příslušníků pro lázeňské léčení rozhodují lékařské komise.

(3) Blíže podmínky a způsob poskytování lázeňského léčení účastníkům a jejich rodinným příslušníkům určí ministerstva národní obrany a vnitra; pokud jde o léčení v lázeňských zařízeních státní zdravotní správy, postupují při tom v dohodě s ministerstvem zdravotnictví. Ministerstva národní obrany a vnitra též stanoví, v kterých případech se lázeňské léčení poskytuje vojákům a příslušníkům bezpečnostních sborů mimo jejich řádnou dovolenou.

§ 13

Výběrová rekreace

(1) Výběrová rekreace v zotavovacích ministerstev národní obrany a vnitra může být

poskytnuta účastníkům i s jejich rodinnými příslušníky, a to především vojákům z povolání a příslušníkům bezpečnostních sborů, kteří si to zaslouží dobrým výkonem služby; při výběru se přihlíží také k potřebě upevnění jejich zdraví. Výběrová rekreace se poskytuje za částečnou úhradu.

(2) Podrobnosti upraví ministerstva národní obrany a vnitra po projednání s ministerstvem financí. Při tom bude také stanoven způsob výběru účastníků a jejich rodinných příslušníků, výše jejich příplatku a způsob úhrady jízdného.

§ 14

Dětská rekreace v pionýrských táborech

(1) Dětem účastníků, především dětem vojáků z povolání a příslušníků bezpečnostních sborů, může být poskytnuta dětská rekreace v pionýrských táborech ministerstev národní obrany a vnitra.

(2) Podrobnosti upraví ministerstva národní obrany a vnitra po projednání s ministerstvem školství a kultury a ministerstvem financí. Při tom bude také stanoven způsob výběru dětí a výše příplatku rodičů.

Oddíl třetí

Služební příjem v nemoci a peněžité dávky nemocenské péče

§ 15

Služební příjem v nemoci

(1) Vojáku z povolání a příslušníku bezpečnostního sboru, kteří byli uznáni pro nemoc, zranění nebo jiný úraz dočasně neschopnými služby (dále jen „neschopní služby“, „neschopnost k službě“), náleží po dobu jednoho měsíce služební příjem.

(2) Při neschopnosti k službě pro zranění nebo jiný úraz, způsobený vojákem z povolání nebo příslušníkem bezpečnostního sboru v přímé souvislosti s výkonem služby, trvá nárok na služební příjem nejdéle po 12 měsících od počátku neschopnosti k službě.

N e m o c e n s k é

§ 16

(1) Nemocenské náleží, s výjimkou případů uvedených v § 15 odst. 2, vojáku z povolání a příslušníku bezpečnostního sboru, kteří byli uznáni neschopnými služby, trvá-li neschopnost k službě déle než měsíc; při lázeňském léčení náleží nemocenské po uplynutí jednoho měsíce neschopnosti k službě, pokud se toto léčení poskytuje mimo řádnou dovolenou.

(2) Nemocenské se poskytuje za kalendářní dny po uplynutí jednoho měsíce neschopnosti k službě do skončení neschopnosti k službě nebo do uznání invalidity nebo částečné invalidity podle předpisů vydaných na základě § 32 odst. 3. Nemocenské se však poskytuje nejdéle do konce jednoho roku od počátku neschopnosti k službě (dále jen „podpůrčí doba“). Ministerstva národní obrany a vnitra mohou výjimečně prodloužit podpůrčí dobu nejvýše o 12 měsíců, jestliže je možno na základě vyjádření lékařské komise očekávat, že voják z povolání nebo příslušník bezpečnostního sboru v této době nabude schopnosti k službě. Je-li prodloužena podpůrčí doba v případech uvedených v § 15 odst. 2, náleží vojáku z povolání a příslušníkům bezpečnostního sboru nemocenské až po uplynutí 12 měsíců od počátku neschopnosti k službě.

(3) Při nové neschopnosti k službě se započítávají do podpůrčí doby také předchozí období neschopnosti k službě, pokud spadají do doby jednoho roku před vznikem nové neschopnosti k službě. Tato období se však nezapočtou

- a) jestliže od skončení poslední neschopnosti k službě trval výkon služby aspoň 6 měsíců, nebo
- b) jestliže nová neschopnost k službě byla způsobena zraněním nebo jiným úrazem v souvislosti s výkonem služby nebo nemocí z povolání.

Do podpůrčí doby se rovněž nezapočítává předchozí období pracovní neschopnosti způsobené zraněním nebo jiným úrazem v souvislosti s výkonem služby nebo nemocí z povolání.

§ 17

(1) Nemocenské se stanoví z průměrné částky připadající na kalendářní den z čistého měsíčního služebního příjmu, který náleží v době vzniku neschopnosti k službě, nejvýše však z částky 100 Kčs (dále jen „čistý denní příjem“).

(2) Při střetu poměrné části služebního příjmu s nemocenským v jednom kalendářním měsíci nesmí úhrn přesáhnout výši čistého služebního příjmu.

§ 18

(1) Výše nemocenského činí 90 % čistého denního příjmu.

(2) Nemocenské může být při neschopnosti k službě pro aktivní tuberkulosu zvýšeno až do výše čistého denního příjmu. Podrobnosti upraví ministři národní obrany a vnitra.

S p o l e č n á u s t a n o v e n í o s l u ž e b n í m p ř í j m u v n e m o c i a o n e m o c e n s k é m

§ 19

Svobodnému, ovdovělému nebo rozvednému (rozloučenému) vojáku z povolání a příslušníku bezpečnostního sboru, který neplní vůči nikomu vyživovací povinnost, náleží po uplynutí jednoho měsíce neschopnosti k službě za dny, kdy je v ústavním ošetřování nebo kdy je mu poskytováno lázeňské léčení mimo řádnou dovolenou, jen polovina nemocenského, po případě služebního příjmu (§ 15 odst. 2), stanoveného podle předchozích ustanovení.

§ 20

(1) Nárok na služební příjem v nemoci a nemocenské nemá, kdo si přivodil neschopnost k službě

- a) v úmyslu vyhnout se výkonu služby, nebo
- b) zaviněnou účastí ve rvačce, nebo
- c) jako bezprostřední následek své opilosti, nebo
- d) při spáchání úmyslného trestného činu, za nějž zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok.

(2) Rodinným příslušníkům vojáka z povolání nebo příslušníka bezpečnostního sboru může být v těchto případech vyplácena podpora až do výše tří čtvrtin nemocenského; vojáku z povolání nebo příslušníku bezpečnostního sboru, kteří nemají rodinné příslušníky, může být v případech uvedených v předcházejícím odstavci pod písm. b), c) a d) vyplácena podpora až do výše poloviny nemocenského.

§ 21

(1) Ministři národní obrany a vnitra upraví ve vzájemné dohodě náležitosti vojáků, kteří nejsou vojáky z povolání, a žáků vojenských škol při jejich neschopnosti k službě a stanoví způsob jejich zabezpečení, jestliže v ochranné lhůtě trvá nebo vznikne dočasná neschopnost k práci pro nemoc nebo úraz a jestliže nejsou zabezpečeni podle jiných předpisů.

(2) Osobám, jimž byla způsobena újma na zdraví v souvislosti s činností ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů, může být poskytnuto výjimečně nemocenské, nejsou-li pojištěny nebo zabezpečeny podle jiných předpisů. Podrobnosti stanoví ministři národní obrany a vnitra.

Peněžité pomoci v mateřství

§ 22

(1) Vojáky z povolání a příslušníci bezpečnostního sboru, které v posledních dvou letech před porodem konaly službu v ozbrojených silách nebo bezpečnostním sboru anebo byly pojištěny podle předpisů o nemocenském pojištění zaměstnanců nebo členů výrobních družstev celkem alespoň 270 dní, náleží v těhotenství nebo mateřství místo služebního příjmu nebo nemocenského peněžité pomoci v mateřství.

(2) Peněžité pomoci v mateřství se poskytuje po dobu 18 týdnů, z toho 4 týdny před porodem a 14 týdnů po porodu (dále jen „mateřská dovolená“). Vyčerpá-li účastnice uvedená v předcházejícím odstavci z mateřské dovolené před porodem více než 4 týdny, po-

skytuje se jí peněžité pomoci v mateřství bez přerušení až do uplynutí 18 týdnů od počátku mateřské dovolené. Vyčerpá-li účastnice z mateřské dovolené před porodem méně než 4 týdny proto, že porod nastal dříve, než lékař určil, poskytuje se jí peněžité pomoci v mateřství rovněž bez přerušení až do uplynutí 18 týdnů od počátku mateřské dovolené. Vyčerpá-li však účastnice z mateřské dovolené před porodem méně než 4 týdny z jiných důvodů, poskytuje se jí peněžité pomoci v mateřství ode dne porodu jen po dobu 14 týdnů.

§ 23

(1) Peněžité pomoci v mateřství se stanoví z průměrné částky připadající na kalendářní den z čistého služebního příjmu za poslední tři kalendářní měsíce nebo, je-li to pro účastnici výhodnější, za posledních 6 kalendářních měsíců přede dnem, kdy přestala vykonávat službu pro těhotenství nebo mateřství, nejvýše však z částky 100 Kčs.

(2) Peněžité pomoci v mateřství náleží za kalendářní dny.

(3) Výše peněžité pomoci v mateřství činí:

při délce činné služby v ozbrojených silách nebo bezpečnostních sborech:	z čistého denního příjmu podle odstavce 1:
do 2 let	75 %
nad 2 roky do 5 let	80 %
nad 5 let	90 %.

(4) Ustanovení § 17 odst. 2 platí obdobně.

§ 24

Peněžitou pomoci v mateřství vojákyním, které nejsou vojákyněmi z povolání, a žáky-ním vojenských škol upraví ve vzájemné dohodě ministři národní obrany a vnitra.

§ 25

Podpora při narození dítěte

Porodí-li účastnice nebo rodinná příslušnice účastníka, náleží jí na každé narozené dítě podpora ve výši 650 Kčs. Podpora náleží manželce nebo družce účastníka také tehdy,

Jestliže porod nastal v době 300 dnů od úmrtí účastníka.

§ 26

Pohřebné

(1) Zemře-li voják, vypraví útvar svým nákladem jednoduchý pohřeb v místě posádky. Nepřejí-li si pozůstalí, aby pohřeb vypravil útvar, náleží tomu z nich, kdo pohřeb vypravil, pohřebné v částce 1000 Kčs. Pozůstalými jsou manžel (manželka), druh (družka), děti, rodiče, děd a bába, sourozenci, tchán, tchyně, zeť a snacha.

(2) Zemře-li jiný účastník, náleží jeho pozůstalým, kteří vypravili pohřeb, pohřebné v částce 1000 Kčs.

(3) Jestliže pohřeb vypravil někdo jiný než pozůstalí, náleží mu pohřebné až do výše prokázaných výloh, nejvýše však v částce 1000 Kčs. Pohřebné mu však nenáleží, byl-li pohřeb vypraven na základě závazku vyplývajícího ze smlouvy nebo na základě úřední povinnosti.

(4) Zemřel-li mimo dobu branné pohotovosti státu voják nebo příslušník bezpečnostního sboru v místě, v němž dlel ze služebních důvodů a které není jeho trvalým bydlištěm, poskytne příslušný útvar na přání pozůstalých kromě pohřebného úhradu nutných výdajů za jednoduchou rakev s kovovou vložkou a úhradu poplatků a dopravného za převoz do místa pohřbu pohřebním autem, při velké vzdálenosti drahou.

(5) Nezařizují-li pozůstalí převoz ostatků v případech uvedených v odstavci 4, může útvar poskytnout úhradu jízdného z místa pobytu do místa pohřbu manželce (manželu), družce (druhu), dětem, rodičům a sourozencům zemřelého.

(6) Jestliže účastník vypravil pohřeb svému rodinnému příslušníku a nemá nárok na pohřebné podle jiných předpisů o nemocenském pojištění (zabezpečení), náleží mu při úmrtí rodinného příslušníka ve věku do dvou let pohřebné ve výši 200 Kčs, při úmrtí rodinného příslušníka ve věku do 10 let pohřebné ve výši 500 Kčs a při úmrtí rodin-

ného příslušníka ve věku nad 10 let pohřebné ve výši 800 Kčs.

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ O NÁROCÍCH Z NEMOCENSKÉ PÉČE

§ 27

Vynětí z daňové povinnosti
Dávky nemocenské péče se nezdaňují.

§ 28

Neplatná právní jednání

(1) Ujednání v neprospěch účastníků a jejich rodinných příslušníků nebo pozůstalých, která jsou v rozporu s tímto zákonem, jsou neplatná.

(2) Voják z povolání a příslušník bezpečnostního sboru, jimž bylo povoleno nebo poskytnuto ústavní ošetřování nebo lázeňské léčení, nesmějí být z důvodu tohoto ošetřování (léčení) propuštěni z činné služby. Takové propuštění z činné služby je neúčinné, došlo-li k němu v době od podání návrhu na toto léčení do dvou měsíců od jeho skončení. Je-li voják z povolání nebo příslušník bezpečnostního sboru v ústavním ošetřování pro tuberkulosu, zákaz propuštění z činné služby se rozšiřuje na dobu 6 měsíců od skončení ústavního ošetřování.

§ 29

O promlčení dávek, přechodu nároku, povinnostech účastníků a jiných oprávněných, změně a vrácení dávek, jakož i o výkonu rozhodnutí v dávkových a jiných věcech nemocenské péče platí přiměřeně ustanovení zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců. Podrobnosti stanoví ministři národní obrany a vnitra, kteří též upraví řízení o věcech nemocenské péče.

ČÁST PÁTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 30

(1) Náklady na nemocenskou péči hradí stát.
(2) Civilní hospodářské a rozpočtové organizace, v nichž pracují přidělení vojáci, při-

spívají na nemocenskou péči 10 % z úhrnu služebních příjmů všech vojáků pracujících v organizaci. O příspěvku a přirážce k tomuto příspěvku platí přiměřeně ustanovení §§ 56 a 57 zákona č. 54, 1956 Sb. Vláda může stanovit podrobnosti o právních poměrech vojáků přidělených k civilním organizacím.

§ 31

(1) Ministerstva národní obrany a vnitra organizují a řídí ve své působnosti nemocenskou péči a kontrolují její provádění.

(2) Poskytování preventivní a léčebné péče a dávek nemocenské péče zabezpečuje ministerstvo národní obrany pro vojáky a důchodce československé lidové armády, ministerstvo vnitra pro příslušníky a důchodce vojsk ministerstva vnitra a bezpečnostních sborů.

(3) Poskytování preventivní a léčebné péče a věcných dávek nemocenské péče příslušníkům vojsk ministerstva vnitra a bezpečnostních sborů ve zdravotnických zařízeních ministerstva národní obrany a naopak upraví ve vzájemné dohodě ministerstva národní obrany a vnitra.

(4) Poskytování preventivní a léčebné péče a věcných dávek nemocenské péče některým účastníkům a rodinným příslušníkům účastníků ve zdravotnických zařízeních státní zdravotní správy upraví ministerstva národní obrany a vnitra v dohodě s ministerstvem zdravotnictví.

§ 32

(1) Ministerstva národní obrany a vnitra vydají ve vzájemné dohodě prováděcí předpisy, v nichž bude podrobněji stanoveno zejména.

- a) jak se určuje služební příjem a čistý denní příjem, jakož i ke kterým změnám služebního příjmu nastalým během neschopnosti k službě se přihlíží při výpočtu nemocenského a peněžité pomoci v mateřství,
- b) jak se uplatňuje nárok na jednotlivé peněžité dávky a jak se tyto dávky vyplácejí,
- c) jaké předchozí doby pojištění se započítávají do činné služby podle § 23 odst. 5.

(2) Ministerstva národní obrany a vnitra vydají v dohodě s ministerstvem zdravotnictví předpisy o tom,

- a) kdo a jakým způsobem rozhoduje o neschopnosti k službě nebo o jiných skutečnostech, které odůvodňují nárok na peněžní náležitosti v nemoci a peněžité dávky, a jak se provádí opravné řízení proti těmto rozhodnutím,
- b) jakým způsobem se hlásí a osvědčuje neschopnost k službě nebo jiné skutečnosti uvedené pod písm. a) a jaké jsou při tom povinnosti lékařů, útvary a účastníků,
- c) jaká pravidla jsou povinni zachovávat účastníci, kterým se poskytují peněžité dávky.

(3) Ministerstva národní obrany a vnitra vydají předpisy o přechodu z neschopnosti k službě podle tohoto zákona do invalidity (částečné invalidity) podle předpisů o sociálním zaopatření příslušníků ozbrojených sil.

§ 33

Ministři národní obrany a vnitra jsou oprávněni činit opatření k odstranění tvrdostí, které by se vyskytly při provádění tohoto zákona.

§ 34

(1) Státní orgány, jakož i rozpočtové a hospodářské organizace jsou povinny vyhovět v mezích své působnosti žádostem orgánů ozbrojených sil a bezpečnostních sborů ve věcech nemocenské péče a podávat jim bezplatně sdělení pro její provádění a správu.

(2) Zdravotnická zařízení státní zdravotní správy jsou povinna do tří dnů písemně oznámit příslušnému útvaru přijetí vojáka nebo příslušníka bezpečnostního sboru do ústavního ošetřování, i jeho propuštění.

§ 35

Peněžní náležitosti a dávky přiznané při poskytování nemocenské péče v době od 1. ledna 1957 do dne počátku účinnosti tohoto zákona se považují za přiznané podle něho.

§ 36

(1) Zrušují se všechny předpisy o věcech upravených tímto zákonem, zejména zákon č. 236/1948 Sb., o vojenské nemocenské péči, a vládní nařízení č. 74/1953 Sb., o pojištění příslušníků vojenských oddílů pracujících v podnicích socialistického sektoru, ve znění vládního nařízení č. 84/1953 Sb.

(2) Kde se v jiných předpisech mluví o vojenské nemocenské péči, rozumí se tím nemocenská péče podle tohoto zákona.

§ 37

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1957; provedou jej ministři národní obrany a vnitra.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

Barák v. r.

33

Zákon

ze dne 4. července 1957

**o sociálním zaopatření příslušníků
ozbrojených sil.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST PRVÁ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

Lidově demokratická republika poskytuje sociální zaopatření příslušníkům ozbrojených sil z povolání po ukončení služby v ozbrojených silách, jakož i rodinným příslušníkům těchto osob. Toto zaopatření, umožněné úspěšným rozvojem národního hospodářství, doplňuje soustavu sociálního zabezpečení v Československé republice se zřetelem ke zvláštním podmínkám služby v ozbrojených

silách a přispívá ke zvýšení obranyschopnosti naší vlasti.

§ 2

Osobní rozsah

(1) Tento zákon se vztahuje na

- a) příslušníky ozbrojených sil z povolání,
- b) příslušníky ostatních ozbrojených sborů z povolání v oboru ministerstva vnitra,
- c) rodinné příslušníky těchto osob.

(2) V jakém rozsahu se ustanovení tohoto zákona vztahují na důstojníky v záloze povolané k činné službě, po případě na jiné příslušníky ozbrojených sborů, a na rodinné příslušníky těchto osob, stanoví vláda.

(3) Kde se v tomto zákoně dále mluví o vojácích z povolání a o službě v ozbrojených silách, rozumějí se tím osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) a jejich služba.

§ 3

Obsah sociálního zaopatření

(1) Sociální zaopatření příslušníků ozbrojených sil tvoří důchodové zaopatření a sociální péče.

(2) Z důchodového zaopatření se poskytují tyto dávky:

1. důchody:

- a) výsluhový,
- b) invalidní a částečný invalidní,
- c) vdovský,
- d) vdovecký,
- e) sirotčí,
- f) manželky,
- g) osobní;

2. výchovné;

3. zvýšení důchodů pro bezmocnost.

ČÁST DRUHÁ

DŮCHODOVÉ ZAOPATŘENÍ

Oddíl první

Základní ustanovení

§ 4

Započítatelná doba

(1) Pro nárok na důchod a jeho výši je rozhodná:

- a) doba služby v ozbrojených silách (včetně základní služby) od 9. května 1945.
- b) doba služby v československých zahraničních jednotkách za druhé světové války,
- c) doba služby ve spojeneckých armádách za druhé světové války,
- d) doba služby v partyzánských jednotkách za druhé světové války,
- e) doba služby v I. československé armádě na Slovensku,
- f) doba služby v Rudé armádě,
- g) doba služby v mezinárodní brigádě ve Španělsku a
- h) doba persekuce pro aktivní odbojovou činnost strávená ve vězeních a koncentračních táborech v době nesvobody.

(2) Ministři národní obrany a vnitra stanoví, které doby, nejdříve však od 19. roku věku, se započítávají jako náhradní, ve kterých případech se doby uvedené v odstavci 1 započítávají zvýšeně a jaká délka započítatelné doby podle odstavce 1 je podmínkou nároku na výsluhový důchod.

§ 5

Důchodový základ

(1) Důchody, s výjimkou důchodů pozůstalých, se vyměřují z důchodového základu.

(2) Důchodový základ tvoří průměrný hrubý měsíční služební příjem za poslední tři roky do částky 2.000 Kčs a jedna třetina z částky, o kterou tento příjem převyšuje 2.000 Kčs. Důchodový základ smí činit nejvýše 3 000 Kčs.

(3) Dojde-li k ukončení služby vojáka z povolání před dosažením věku 55 let z důvodů zdravotních, vypočte se důchodový základ z průměrného hrubého měsíčního služebního příjmu za poslední rok, je-li vyšší než průměrný hrubý měsíční služební příjem za poslední tři roky; ostatní ustanovení odstavce 2 platí i v tomto případě.

(4) Ministři národní obrany a vnitra stanoví podrobnosti, zejména též o tom, které náležitosti se zahrnují do důchodového základu.

Oddíl druhý

Dávky

Výsluhový důchod

§ 6

Podmínky nároku

(1) Výsluhový důchod náleží vojákově z povolání, který byl propuštěn ze služby v ozbrojených silách nejméně po 20 letech započítatelné doby (§ 4) a dosáhl věku aspoň 45 let; u výkonného letce se tato věková hranice snižuje na 40 let.

(2) Vojákově z povolání propuštěnému po 20 letech započítatelné doby výjimečně ve věku od 40 do 45 let (výkonnému letci propuštěnému před dosažením věku 40 let) lze poskytnout výsluhový důchod, nejde-li o propuštění z důvodů uvedených v § 8.

§ 7

Výše výsluhového důchodu

(1) Výsluhový důchod vojáka z povolání, který byl propuštěn před dosažením věku 55 let, činí 35 % důchodového základu; k tomu se přičítá 1 % důchodového základu za každý rok věku nad 40 let, jehož voják z povolání dosáhl ke dni propuštění.

(2) Po dosažení věku 55 let náleží tomuto důchodci výsluhový důchod, jehož základní výměra činí 60 % důchodového základu; za 21. a každý další rok započítatelné doby ke dni propuštění přičítají se k základní výměře důchodu 2 %, nejvýše však 30 % důchodového základu. Totéž platí o výši výsluhového důchodu vojáka z povolání, který byl propuštěn po dosažení věku 55 let.

§ 8

Snížení výsluhového důchodu

(1) Vojákově z povolání a požívateli výsluhového důchodu, u nichž byla před dosažením věku 55 let vyslovena ztráta vojenské hodnosti podle § 46 odst. 1 a 2 trestního zákona, snižuje se po odpykání trestu odnětí svobody výsluhový důchod na polovinu.

(2) Výsluhový důchod se snižuje na polovinu též vojákovi z povolání, který byl propuštěn před dosažením věku 55 let na vlastní žádost bez důvodů hodných zvláštního zřetele a jehož propuštění není v souladu se zájmy ozbrojených sil.

Invalidní a částečný invalidní důchod

§ 9

Podmínky nároku

(1) Invalidní nebo částečný invalidní důchod náleží vojákovi z povolání, který byl propuštěn ze zdravotních důvodů ze služby v ozbrojených silách a je invalidní nebo částečně invalidní.

(2) Zásady pro posuzování invalidity a částečné invalidity stanoví vláda. Podrobnosti, zejména způsob posuzování invalidity (částečné invalidity) stanoví ministři národní obrany a vnitra v dohodě s předsedou státního úřadu sociálního zabezpečení.

§ 10

Výše invalidního a částečného invalidního důchodu

(1) Základní výměra invalidního důchodu činí 65 %, došlo-li k invaliditě v přímé souvislosti s výkonem služby, jinak 50 % důchodového základu. Za 16. a každý další rok započitatelné doby se přičítají k základní výměře invalidního důchodu 2 % důchodového základu. Invalidní důchod činí nejvýše 90 % důchodového základu.

(2) Výše částečného invalidního důchodu činí 45 %, došlo-li k částečné invaliditě v přímé souvislosti s výkonem služby, jinak 35 % důchodového základu.

§ 11

Zápočet doby služby v ozbrojených silách, změna důchodu

(1) Doby uvedené v § 4 odst. 1 se započítávají vojákům z povolání při přechodu do občanského zaměstnání pro nárok na důchod a jeho výši podle zákona č. 55/1956 Sb., o sociálním zabezpečení, jako doba zaměstnání v I. pracovní kategorii.

(2) Požádá-li o to poživatel výsluhového nebo invalidního (částečného invalidního) důchodu, který vstoupil do zaměstnání v pracovním poměru nebo se stal členem jednotného zemědělského družstva se společným hospodařením (III. a IV. typu) anebo členem výrobního družstva, vyměří se mu místo důchodu podle tohoto zákona důchod podle předpisů o důchodovém zabezpečení (pojištění); při tom se na jeho žádost tento důchod vyměří z důchodového základu podle tohoto zákona.

(3) Podrobnosti stanoví ministerstva národní obrany a vnitra v dohodě se státním úřadem sociálního zabezpečení.

Důchody pozůstalých

§ 12

Všeobecná ustanovení

(1) Důchod vdovský, vdovecký a sirotčí náleží pozůstalým

a) po vojákovi z povolání,

b) po poživateli výsluhového a invalidního (částečného invalidního) důchodu.

(2) Důchody pozůstalých se vyměrují

a) z invalidního důchodu, na který by měl voják z povolání nárok v době smrti,

b) z invalidního (částečného invalidního) důchodu, který důchodce v době smrti požíval.

c) z výsluhového důchodu přiznaného po dosažení věku 55 let anebo z výsluhového důchodu, na který by měl důchodce mladší než 55 let nárok, kdyby dosáhl tohoto věku.

(3) Pozůstalým po poživateli částečného invalidního důchodu mohou být vyměřeny v případech hodných zřetele důchody pozůstalých z invalidního důchodu, na který by měl poživatel částečného invalidního důchodu nárok, kdyby byl invalidní.

§ 13

Vdovský důchod

(1) Vdovský důchod náleží vdově po dobu jednoho roku od smrti vojáka z povolání (důchodce).

(2) Po uplynutí jednoho roku od smrti vojáka z povolání (důchodce) náleží vdovský důchod vdově, jestliže

- a) je invalidní (§ 9 odst. 2), nebo
- b) pečuje aspoň o jedno dítě, které má nárok na sirotčí důchod, nebo
- c) vychovala aspoň tři děti, nebo
- d) dosáhla věku 45 let a vychovala aspoň 2 děti, nebo
- e) dosáhla věku 50 let, nebo
- f) její manžel zemřel následkem úrazu, který utrpěl v přímé souvislosti s výkonem služby v ozbrojených silách, a vdova dosáhla věku aspoň 40 let.

(3) Nárok na vdovský důchod vznikne znovu, splní-li se některá z podmínek uvedených v odstavci 2 do dvou roků od zániku dřívějšího nároku na vdovský důchod.

(4) Vdovský důchod může být přiznán, jsou-li pro to okolnosti hodné zvláštního zřetele, též družce, která žila s vojákem z povolání (důchodcem) až do jeho smrti ve společné domácnosti a byla na něj odkázána výživou.

(5) Nárok na vdovský důchod zaniká provdáním; je-li však splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 2, vznikne při opětovném ovdovění původní nárok znovu, jestliže by po posledním manželu nárok nenáležel, nebo byl náležel v nižší výměře.

(6) Vdovský důchod činí 70 % důchodu, z něhož se vyměřuje (§ 12 odst. 2 a 3).

(7) Rozvedené (rozloučené) ženě náleží vdovský důchod jen do výše výživného, které jí byl povinen voják z povolání (důchodce) poskytovat.

§ 14

Vdovecký důchod

(1) Vdovecký důchod náleží vdovci po vojáky z povolání (důchodkyni), je-li invalidní (§ 9 odst. 2) a byl-li poslední rok před smrtí manželky odkázán na ni výživou.

(2) Vdovecký důchod náleží ve výši vdovského důchodu.

§ 15

Sirotčí důchod

(1) Sirotčí důchod náleží vlastnímu i osvojenému dítěti zemřelého vojáka z povolání (důchodce).

(2) Sirotčí důchod náleží také dítěti, jestliže zemřel jeho děd (bába) nebo pěstoun, který byl vojákem z povolání (důchodcem), a jestliže dítě bylo v době jeho smrti na něj převážně odkázáno výživou.

(3) Sirotčí důchod náleží až do skončení povinné školní docházky. Poté náleží sirotčí důchod dítěti nejdéle do 25. roku věku, jestliže

- a) se soustavně připravuje předepsaným výcvikem nebo studiem na své budoucí povolání, nebo
- b) je pro nemoc nebo tělesnou či duševní vadu trvale neschopno k práci.

(4) Mělo-li by dítě nárok na několik sirotčích důchodů, náleží mu jen jeden, a to nejvyšší.

(5) Sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte činí čtvrtinu, oboustranně osiřelého dítěte polovinu důchodu, z něhož se vyměřuje (§ 12 odst. 2 a 3). Sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte činí nejméně 120 Kčs měsíčně, oboustranně osiřelého dítěte nejméně 240 Kčs měsíčně. Jde-li o dvě nebo více dětí, nesmí být sirotčí důchod žádného z nich nižší než poměrný díl výchovného k invalidnímu důchodu připadající na jedno dítě.

Jiné dávky

§ 16

Důchod manželky

(1) Manželce vojáka z povolání nebo poživatele důchodu výsluhového, invalidního a částečného invalidního náleží důchod manželky, jestliže se stala invalidní nebo dosáhla věku 65 let a není výdělečně činná ani nepožívá důchod podle předpisů o důchodovém zaopatření (zabezpečení, pojištění).

(2) Důchod manželky může být přiznán také družce, která je odkázána svou výživou na vojáka z povolání (důchodce).

(3) Důchod manželky činí 100 Kčs měsíčně.

(4) Nárok na důchod manželky nezaniká skončením manželského soužití.

§ 17

Osobní důchod

(1) Vojákům z povolání, kteří se zvláště zasloužili o budování ozbrojených sil nebo projevili mimořádnou chrabrost, obětavost a odvahu v boji, nebo pozůstalým po nich mohou ministři národní obrany a vnitra přiznat osobní důchod. Vláda může stanovit podrobnosti.

(2) Osobní důchod nahrazuje jiné důchody z důchodového zaopatření (zabezpečení, pojištění).

§ 18

Výchovné

(1) Výchovné náleží na každé dítě (§ 15 odst. 1 až 3) poživatele důchodu výsluhového, invalidního, částečného invalidního a osobního až do skončení povinné školní docházky dítěte a poté za stejných podmínek jako sirotčí důchod. Nenáleží však na dítě, jež má nárok na sirotčí důchod.

(2) Výchovné činí měsíčně na jedno dítě 70 Kčs, na dvě děti 170 Kčs, na tři děti 310 Kčs, na čtyři děti 490 Kčs a zvyšuje se na každé další dítě o 220 Kčs měsíčně; výchovné k invalidnímu důchodu činí měsíčně na jedno dítě 120 Kčs, na dvě děti 260 Kčs, na tři děti 420 Kčs, na čtyři děti 600 Kčs a zvyšuje se na každé další dítě o 220 Kčs měsíčně.

(3) Mělo-li by nárok na výchovné na totéž dítě několik osob, náleží výchovné té, která má nárok na vyšší výchovné, a při stejné výši výchovného té, jíž bylo dříve přiznáno. Vzniknou-li někomu nároky na výchovné na totéž dítě podle různých předpisů, přizná se jen vyšší výchovné.

(4) Je-li dítě v zaopatření jiné osoby než důchodce, vyplácí se výchovné této osobě.

§ 19

Zvýšení důchodů (výchovného) pro bezmocnost

Důchody mohou být zvýšeny až o polovinu, je-li důchodce trvale tak bezmocný, že po-

třebuje ošetření a obsluhy jinou osobou. Sirotčí důchod lze zvýšit pro bezmocnost až od 7. roku věku dítěte. Také výchovné na dítě starší 7 let může být zvýšeno až o polovinu, je-li dítě trvale bezmocné.

Oddíl třetí

Společná ustanovení o důchodovém zaopatření

§ 20

Vynětí z daňové povinnosti

Dávky se nezdaňují.

§ 21

Souběh nároků na důchody

(1) Jsou-li splněny podmínky pro nárok na výsluhový důchod i invalidní (částečný invalidní) důchod, náleží jen jeden, a to vyšší.

(2) Jsou-li splněny podmínky pro nárok na některý z důchodů uvedených v odstavci 1 a pro nárok na důchod vdovský nebo sirotčí, náleží důchod vyšší a z ostatních důchodů po jedné polovině.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí i pro souběh nároků na důchody podle tohoto zákona a podle předpisů o důchodovém zabezpečení (pojištění). Jsou-li však splněny u poživatele výsluhového nebo invalidního (částečného invalidního) důchodu podmínky pro nárok na důchod starobní, za výsluhu let nebo invalidní (částečný invalidní) podle předpisů o důchodovém zabezpečení (pojištění), náleží mu ten, který si zvolí.

(4) Podrobnosti stanoví ministerstva národní obrany a vnitra v dohodě se státním úřadem sociálního zabezpečení.

§ 22

O vzniku a zániku nároku na dávku, povinnostech důchodce, změně dávky a jejím vrácení, omezení výplaty dávek, výplatě dávek jiné osobě, způsobu výplaty dávek, neplatných právních jednáních a promlčení platí přiměřeně ustanovení zákona č. 55/1956 Sb. Podrobnosti stanoví ministři národní obrany a vnitra, kteří též upraví řízení o dávkách.

ČÁST TŘETÍ SOCIÁLNÍ PÉČE

§ 23

(1) Sociální péče podle tohoto zákona zahrnuje zejména

- a) zaopatření vojenských invalidů ve vojenské invalidovně,
- b) podpůrnou a doplňkovou péči,
- c) příležitostné sociální dávky.

(2) Podrobnosti stanoví ministři národní obrany a vnitra.

ČÁST ČTVRTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 24

(1) Nároky na dávky důchodového zaopatření, které vznikly do 31. prosince 1956, zůstávají nedotčeny, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Pokud tento zákon nestanoví jinak, považují se přiznané dávky důchodového zaopatření, na něž vznikl nárok do 31. prosince 1956, od 1. ledna 1957 za dávky podle tohoto zákona vyměřené ve výši, v jaké náležely po srážce daně ze mzdy.

(3) Ministři národní obrany a vnitra stanoví, které dávky se slučují v jedinou dávku a za které dávky podle tohoto zákona se považují dávky důchodového zaopatření poskytované podle dosavadních předpisů.

(4) Dnem 1. ledna 1957 zaniká krácení důchodů, prováděné podle dosavadních předpisů při střetu důchodu s výdělkem, s výjimkou krácení důchodů prováděného podle zákona č. 89/1952 Sb., o důchodovém zaopatření příslušníků ozbrojených sil, které zaniká 1. září 1957.

§ 25

(1) Poživatelům odpočivných důchodů přiznaných podle zákona č. 89/1952 Sb., kteří nedosáhli ke dni 1. ledna 1957 věku 55 let, upravuje se od 1. září 1957 výše důchodu podle ustanovení § 7 odst. 1. Důchodový zá-

klad pro tuto úpravu stanoví ministři národní obrany a vnitra. Po dosažení věku 55 let náleží uvedeným poživatelům odpočivných důchodů důchod v původní výši (§ 24 odst. 2).

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na přímé účastníky bojů proti fašismu.

(3) Poživateli odpočivného důchodu, který ke dni počátku účinnosti tohoto zákona splňuje též podmínky nároku na invalidní důchod, přizná se na jeho žádost důchod invalidní podle dosavadních předpisů a ve výši, v jaké by náležel po srážce daně ze mzdy (§ 24 odst. 2).

(4) Zjistí-li se přezkoumáním zdravotního stavu, že poživatel invalidního důchodu, na který vznikl nárok podle zákona č. 89/1952 Sb., je jen částečně invalidní, vyměří se mu ode dne 1. září 1957 místo dosavadního důchodu částečný invalidní důchod (§ 10 odst. 2) z důchodového základu stanoveného podle odstavce 1.

(5) Poživateli invalidního důchodu, který ke dni počátku účinnosti tohoto zákona splňuje též podmínky nároku na odpočivný důchod a který při přezkoumání zdravotního stavu byl uznán částečně invalidním, přizná se na jeho žádost výsluhový důchod podle odstavce 1.

(6) Vdovám mladším než 45 let a vdovám po účastnících bojů proti fašismu mladším než 40 let, jimž byl přiznán důchod podle předpisů platných do 31. prosince 1952, náleží od 1. září 1957 důchod, jen splňují-li ke dni 1. ledna 1957 jinak podmínky § 13 odst. 2.

(7) Vdovské důchody podle tohoto zákona budou přiznány vdovám, kterým podle dosavadních předpisů nevznikl nárok na vdovský důchod, splní-li v době dvou let od počátku jeho účinnosti podmínky pro přiznání nároku na vdovský důchod podle § 13 odst. 2.

(8) Podrobnosti stanoví ministři národní obrany a vnitra.

§ 26

Nároky na dávky důchodového zaopatření, jejichž skutkové podmínky se splnily po 31. prosinci 1956, posuzují se podle tohoto zákona; přeplatky nebudou vymáhány.

§ 27

Ministři národní obrany a vnitra mohou odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění tohoto zákona.

§ 28

Zrušují se všechny předpisy o věcech upravených tímto zákonem, zejména

a) zákon č. 76/1922 Sb., o vojenských požitcích zaopatřovacích, a předpisy jej provádějící,

b) zákon č. 153/1923 Sb., kterým se upravují některé služební poměry četnictva a některé četnické požitky, zejména odpočivné a zaopatřovací, a předpisy jej provádějící,

c) zákon č. 281/1949 Sb., kterým se mění předpisy o překládání veřejných zaměstnanců do výslužby,

d) § 13 zákona č. 85/1950 Sb., o opatřeních souvisejících s úpravou kázeňského práva příslušníků ozbrojených sborů,

e) zákon č. 89/1952 Sb., o důchodovém zaopatření příslušníků ozbrojených sil.

§ 29

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 1957; provedou jej ministři národní obrany a vnitra.

Zápotocký v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

generál plukovník Lomský v. r.

Barák v. r.
